

ÓBUDA

XIX. ÉVFOLYAM 21. SZÁM • MEGJELNIK KÉTHETENTE 40 OLDALON • 2013. NOVEMBER 4.

Jól tanulnak, jól sportolnak**5**

Idén összesen 52 III. kerületi diák pályázott az önkormányzat ösztöndíjára. Közülük 26-an nyerték el a támogatást.

Számítástechnikai tanfolyamok**17**

A Költségvetési Szerveket Kiszolgáló Intézményben ismét számítástechnikai tanfolyamok indulnak.

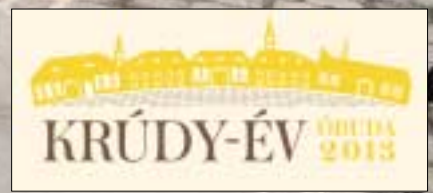
100 éves az Óbudai Gázgyár**27**

Az Óbudai Múzeumban időszaki kiállítás mutatja be az 1984-ben bezárt gázgyár 100 éves történetét. Több épülete műemlék.

Szindbád a Fő téren

FOTO: SANTA BALÁZS

Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter, Szanyi Péter szobrászművész, a mű alkotója, Menczer Erzsébet országgyűlési és önkormányzati képviselő és Bús Balázs polgármester a Szindbád-szobor avatásán

A Krúdy-év zárásaként, egyben legfontosabb eseményeként Óbuda-Békásmegyer Önkormányzata Szindbád-szobrot avatott a Fő téren.

Az író születésének 135., halálának 80. évfordulóján számos eseményt tartottak idén a városrészben. A kettős

jubileum alkalmából Óbudán, ahol az író utolsó éveit töltötte, az önkormányzat kezdeményezésére Krúdy emlé-

kének szentelték a 2013-as évet. A rendezvény-sorozatban négy intézmény, az Óbudai Társaskör, a Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum, a Kéhli Vendéglő valamint a Mókus Sörkert és Étterem kul-

turális és gasztronómiai élményt nyújtó „négy-szöge” alkotja a Krúdy-negyedet, mely a jubileumi év keretét adta.

A változatos, programokban gazdag emlékévként, egyben legfontosabb eseménye-

ként Szindbád-szobrot avattak az író születésének 135. évfordulóján a Fő téren október 21-én. Az eseményen Bús Balázs polgármester mondott tünnepi beszédet.

TUDÓSÍTÁS ÉS ÖSSZEÁLLÍTÁS
A 2-4. OLDALON

Őszi takarítás a kerületben

A hagyományos, őszi takarítási akciót „Takarítsuk ki Óbudát!” elnevezéssel szeptember 28-tól október 19-ig rendezte az önkormányzat.

Idén is begyűjtötték a veszélyes hulladékokat, melyeket szeptember 28-án és október 12-én adhattak le a kijelölt helyszíneken.

TOVÁBBIAK A 15. OLDALON

Igényt szerinti buszok Óbudán

A Budapesti Közlekedési Központ újszerű szolgáltatást, úgynevezett igényvezérelt járatokat kíván bevezetni az Aranyhegyen és a Csúcs-

hegyen. A telefonhívásra közlekedő járatok bekapcsolják a két kertvárosi részt Budapest közösségi közlekedési hálózatába.

INFORMÁCIÓK A 12. OLDALON

Megjelenésünk

Lapunk következő száma november 18-án, hétfőn jelenik meg. Újságunk korábbi számai is olvashatók a www.obuda.hu honlapon.

135 éve született Krúdy Gyula

A magyar próza mesterére emlékeztek

Az író mellszobránál és egykori óbudai otthonánál is tartottak megemlékezést az önkormányzat szervezésében, a magyar próza mestere születésének 135. évfordulóján, a Korona téren október 17-én.

Kelesényi László irodalomtörténész Krúdy egykori barátainak, kortársainak az íróról alkotott gondolataiból font jelképes koszorúval emlékezett és fejezte ki tiszteletét az író iránt, Féja Géza, Kárpáti Aurél, Kellér Andor, Kosztolányi Dezső, Márai Sándor, Schöpflin Aladár és Szerb Antal soraiból válogatva.

„Az élet gazdagsága az övé, az a kincs, hogy mindent másképpen lát, mint a többiek... Ez a világ, amit ő álmodik, a bánatos, egyszerű frizurájú nőekkel, a kisvárosi alakokkal, a legendás hercegekkel, máris mese és történelem, a szemünk előtt sőhajt el innen (...) Nem e világból való ember volt. Megtanította visszafelé pergetni az időt, és alázatra szoktatta a valóságot. Az életet csak az emlékek vissz-képeiben látta. (...) A tengerhez lehet csak hasonlítani; végtelen és szeszélyes. Befejezhetetlen, de egész. (...) A kritika mindig bajban volt vele. Nem is írtak róla mást, mint föltétlen magasztalást, vagy föltétlen elutasítást. (...) Nem vették komolyan, mert nem tartozott semmi komoly klikkhez. (...) Bohém emberalakjából hiányzott az önreklámozás. (...) Pénzt akart keresni, és ahelyett remekműveket írt. (...) Egész életében elkerülte a hatalmasokat és mindig lehajolt a szegényekhez, pedig mindazzal rendelkezett, amelyet a hivatalos és félhivatalos Magyarország kegyeltjeitől megkövetelt. (...) Ősi nemesi családból származott, piarista szerzetesek nevelték (...) Bátor volt, mert nem volt párt, irodalmi érdekszövetség kengyelfutója. Mindig az egészet írta, azt a Magyarországot, amely több és más, mint nép, osztály és haza. Bátor volt, mert nem volt világnézete. Ő csak nézte a világot és leírta, amit látott. (...) Írásait bárhol fel lehet ütni és abbagyni. Soha nem marad hiányérzetünk, mintha minden sora mögött az egész művet éreznénk. (...) Magyarsága ősi, vérégi, a legjobb fajtából való szilaj, és mégis európai magyarság. Életében nem volt soha különösebben népszerű, csak az írók szektája becsülte, s az a néhány olvasó, aki annyira értett a betűhöz, mint az írók közül is kevesen. (...) Mindig az igazat mondja, oly kísérteties tudással, tárgyismerettel, mintha valamilyen képtelen lexikon címszavait magyarázná. Nem volt szerepe. Beírta azzal, hogy író, akinek egyetlen rangja van a társadalomban: neve a könyv címlapján, amelyet írt. (...) Atgázolt a nagy mocsáron, de makulátlanul került a túlsó partra. Úgy ment el, miként jött: tisztán és ártatlanul.”

Krúdy szobránál
Az emlékezés virágait elsőként Menczer Erzsébet országgyűlési és önkormányzati képviselő és Bús Balázs, Óbuda-Békásmegyér polgármestere helyezte el az író emlékművénel. A Krúdy-nyegyed képviselőjében Harsányi Mária, az Óbudai Társaskör igazgatója, Kiss Imre, a Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum igazgatója, Cecei-Horváth Gergely, a Kéhli Vendéglő tulajdonosa, Kobzos Kiss Tamás, az Óbudai Népzenei Iskola igazgatója és Zábó Attila, a Mókus Sör-

kert és Étterem ügyvezető-igazgatója koszorúzott. Utánuk a Krúdy Gyula Angol-Magyar Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola nevében Aulechla Anna intézményvezető, a Petőfi Irodalmi Múzeumtól dr. Kelevész Ágnes főosztályvezető, Nagykanizsáról, a VOKE Kodály Zoltán Művelődési Házból Kálmánné Szép Terézia igazgató, a „Braunhaxler” Egyesület képviselőjében Tauner Tibor elnök, a Tabán Tár-

saság Egyesület nevében Kaszás Ferenc, Kún István, Sebestyén László és Tóth József emlékezett az íróra.

Az író otthonánál

Krúdy Gyula 54 éves korában hunyt el, élete utolsó három évét töltötte Óbudán, szinte teljes magányban. Egykori otthona emlékház, mely éppen negyven évvel ezelőtt „menekült meg”, Kiss Károlynak köszönhetően. A hírlapíró az

akkori Magyar Nemzetben kiállt a bontásra ítélt ház mellett, aminek köszönhetően megmaradhatott az egykori Krúdy otthon és az Óbudai Társaskör, pontosabban annak elődintézménye.

A koszorúzás folytatásaként az egybegyűltek, több szervezet képviselői helyezték el virágaikat. A megemlékezés a Krúdy Gyula Irodalmi Kör szervezésében, a Kéhli vendéglő nagyteremében zárult.

Fotók: ANTAL ISTVÁN

EMLEKEST. Krúdy Gyula születésének 135. és a Krúdy Gyula Irodalmi Kör megalakulásának 31. évfordulója tiszteletére emlékestet rendezett az irodalmi kör október 17-én. Az emlékezők koszorút helyeztek el a Krúdy-emlékháznál, a Krúdy-szobornál és a Kéhli Vendéglő Krúdy-emléktáblájánál, majd Király Lajos elnök bemutatta a „Krúdytól-Krúdyról” című antológiát. Az eseményen kitüntetések (Krúdy-emlékermek, díszoklevelek), tagsági igazolványokat adtak át a vendéglő Krúdy szalonjában

Szindbád a Fő téren

Fotó: ANTAL ISTVÁN

Navigare necesse est, vivere non est necesse - Hajózni szükséges, élni nem muszáj - kezdte Krúdyra emlékező beszédét Bús Balázs polgármester, idézve az írónak az irodalomról és a mindennapi életről Bródy Sándor kapcsán vallott gondolatait. „*Abból a Magyarországból jött, amelyet nem láthatunk többé viszont, amely Magyarországon éppen olyan életkérdés volt az irodalom ügye, mint akár a mindennapi kenyér. Az az fontosabb volt az irodalom a kenyérnél is, mert kenyér jóllakásig jutott mindenkinek: az irodalom a hétköznapok csemegéje volt, amelyet sűrűn kellett fogyasztani, hogy az ember harmóniában maradhasson a hangulataival.*”

- Krúdy kora kellően távolesik a ma élő generációk jelenétől, mégis egészen közelinek érezzük magunkhoz a Szindbád történeteket. Nem kétséges, hogy e nosztalgiaival vegyes visszavágódás összefügg Huszárík Zoltán 1971-ben forgatott Szindbád filmjével. A főszereplőt megformáló Latinovits Zoltán a mi Szindbádunk, akivel titkon azonosulni lehetett. Mert polgár volt ő, egy polgári értékeket üldöző, le-tűnt korban. Konok és

bátor előadó, a színművészet történetének megkerülhetetlen, heróikus alakja - fogalmazott a polgármester.

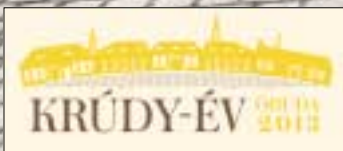
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter, Szanyi Péter szobrászművész, a mű alkotója, Menczer Erzsébet országgyűlési és önkormányzati képviselő és Bús Balázs polgármester leplezte le a Szindbád-szobrot. Kovács Ákos

dalszerző, előadóművész a szoboralak mellett helyet foglalva, Szindbád asztalánál olvasta fel az Óbuda a múltban és jelenben című novella-összeállítást (a művet szépirodalmi rovatunkban, a 25. oldalon közöljük). Az esemény zárásaként Ittész Gergely fuvolaművész, az Óbudai Danubia Zenekar tagja fuvolajátékát hallgathatták meg a jelenlévők.

- Szanyi Péter Szindbád-szobra az óbudai Krúdy-év kiemelt jelentőséggel bíró projektjeként, Óbuda-Békásmegyer Önkormányzatának és a Nemzeti Kulturális Alap Vizualis Művészetek Kollégiumától elnyert 3 milliós forintos támogatásnak köszönhetően valósult meg.

Krúdy-díjasok

A Krúdy-év sikeréért végzett munkája elismerésé-
ként Krúdy-díjat vehetett át: *L. Simon László* alelnök (Nemzeti Kulturális Alap); *Szanyi Péter* szobrászművész, a Szindbád-szobor alkotója; *Fráter Zoltán* irodalomtörténész; *Kovács Ákos* előadóművész; *Oberfrank Pál* színművész; *Ács Péter* (Óbudai Danubia Zenekar); *Népešy Noémi* igazgató (Óbudai Múzeum); *Gyulai Ivánné* igazgató (Óbudai Platán Könyvtár); *Harsányi Mária* igazgató (Óbudai Társaskör); *Kiss Imre* igazgató (Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum); *Lőrincz Edina* ügyvezető-igazgató (Óbudai Kulturális Központ Nonprofit Kft.); *Aulechla Anna* intézményvezető (Krúdy Gyula Általános Iskola); *Király Lajos* elnök (Krúdy Gyula Irodalmi Kör); *Cecei-Horváth Gergely* vendéglős (Kéhli vendéglő); *Zábó Attila* ügyvezető (Mókus Sörkert és Étterem); *Borbély Rita* kulturális és turisztikai referens; *Horváth András* önkormányzati főtanácsadó; *Gallai Máté* (gallaidesign).

Fotók: SÁNTA BALÁZS

A Krúdy-év Óbudán 2013 rajzpályázat nyertesei

A közönségdíjra még szavazhatnak

Az Óbudai Kulturális Központ a Krúdy-év keretében rajzpályázatot hirdetett, melyre Óbudáról három korcsoportban jelentkezettek gimnazisták, szakközépiskolások, főiskolások és egyetemisták. Pályázní Krúdy Gyula életéből és műveiből szabadon választott témájú alkotással lehetett.

A pályaművek közül *Tenk László* Munkácsy-díjas festőművész, *Horváth András*, Óbuda-Békásmegyer Önkormányzatának fő-

tanácsadója és *Lőrincz Edina*, az Óbudai Kulturális Központ ügyvezető-igazgatója választotta ki a legjobb alkotásokat. A nyertesek október 17-

én az Óbudai Kulturális Központban vehették át díjaikat, a pályaművek kiállításának megnyitóján.

A rajzpályázat nyertesei: *Holczer Sára* és *Frajna Mirella* az Óbudai Árpád Gimnáziumból (felkészítő tanáruk *Svarczné Micheller Erzsébet*), valamint *Kiss*

Dóra, *Vajna Barbara*, *Kiss Bernadett*, *Vayer Friderika*, *Kozma-Kis Réka* és *Budavári Viktória* a Körösi Csoma Sándor Két Tanítási Nyelvű Baptista Gimnázium diákjai (felkészítő tanáruk *Somogyi Endre*).

Az Óbudai Kulturális Központ közönségdíjat is hirdetett, így a beérkezett

pályaművekre a központ új Facebook oldalán (<https://www.facebook.com/obudaikulturaliskozpont>) is szavazhatnak **november 11-ig**. A közönségdíjon túl, a pályaművekre szavazók között - akik egyben like-olták is a kulturális központ új oldalát - értékes nyereményeket sorsolnak ki.

Krúdy-hónap az Óbudai Társaskörben

A neves íróról szóló év egyik legfontosabb szervezője, egyúttal színtere az Óbudai Társaskör, mely Krúdy Gyula születésének hónapjában, októberben is számos programmal várta a közönséget.

• Az irodalom és a zene izgalmas ízekkel elegyedtett október 27-én, a Krúdy-főzőversenyen. A kiválasztott ételeket a Kéhli Vendéglőben *Beleznai Endre* és *Magyar Attila* színművészek, a Mókus Sörkert és Étteremben *Kozák Danuta* kétszeres olimpiai bajnok kajakozó és *Rédli András* világbajnok párbajtőröző készítette el.

• A kóstolást és eredményhirdetést az Óbudai

Társaskör nagytermében tartották, majd *Szilágyi Tibor* színművész és a Kék Duna Koncert-Szalonzenekar műsorát tekinthette meg a közönség.

• A 25 éves fennállását ünneplő Óbudai Társaskör emlékezetes programjai közt szerepeltek a felolvasó-színházi estek, melyek gyakran

Krúdy Gyula életművéből merítettek. Az író művei iránt érdeklődők a nyári, kertben bemutatott „*Krúdy Gyula éjszakái*” című, *Fráter*

Zoltán szerkesztette előadást október 31-én ismét megtekinthették a Katona József Színház művészei előadásában, *Székelly Kriszta* rendezésében. Közreműködött a Kék Duna Koncert-Szalonzenekar.

A sportolók jobban főznek, mint a színészek – ez derült ki a Kéhli Vendéglőben és a Mókus Sörkertben rendezett főzőversenyen: a legjobbnak ugyanis *Kozák Danuta* olimpiai bajnok kajakozó bizonyult, a második helyen *Rédli András* világbajnok párbajtőröző végzett, a harmadik *Magyar Attila*, a negyedik *Beleznai Endre* színművész lett

„Menj, hajós, vitorláidra szívek vannak hímezve!” - „Krúdy-álomképek színpadon innen és túl” címmel ingyenes kiállítással emlékeztek az íróra a Békásmegyeri Közösségi Házban

A Krúdy-évről szóló összeállítást készítette Szeberényi Csilla és Klug Miklós

Fotók: ANTAL ISTVÁN

Krúdy Gyula születésének 135. évfordulója tiszteletére kiállításra és emlékdélutánra várta az érdeklődőket a Krúdy Gyula Irodalmi Kör és az Óbudai Szociális Szolgáltató Intézmény október 17-én a Kiskorona utca 3. szám alatti intézménybe. Irodalmi műsort „Én írónak készültem semmi másnak” címmel hallhattak. Közreműködött *Hegedűs Valér* zongoraművész. *Kanizsa József*, az irodalmi kör titkára mondott beszédet az eseményen

Beköltözött Szindbád Óbudára, mint egy tönkrement vadevezős, aki soha többé nem mer kalandokra indulni a nagy Duna mentén, hogy ott olyan dolgokat fedezzen fel, mint egy új Kolombusz Kristóf.

- Legfeljebb kocsin járok, ha járok valahová - gondolta az alig magához térő hajótörött, amikor a plébániai templomban ráeszmélt, hogy még vannak jó emberek. Szent András, Szent Flórián és más oltárképek szentjei ezen a világon, akiknek támogatására lehet számítani.

Az apátúr maga is olyan jó öregember volt, mint egy jövőbeli szent szobor a plébániai templomból, csak a sekrestyés nézegetett gyanakodva a bevándoroltra tövig nyírt haja alól, és magában mormogott, mert megjegyzését nem hallgathatta el, mielőtt azt elfelejtené a plébániai templomtól csak ezer lépésnyire nyitható vendéglőben.

S a sekrestyésnek mindennap meg kellett tenni az ezer lépést, mormogván könnyelmű fiatalsága felett, mikor még az ezer lépést éppen ő mérte ki a bormérő helyekig.

- Legfeljebb kocsin járok - ismételte az alig magához tért hajós, mint azoknak szokása, akik valami hosszú nélkülség után valamely égi vagy földi pártfogást éreznek a hátuk mögött, s ezért kissé elbizakodnak.

Kisütött a nap Óbuda felett, és a pünkösdi ünnepekre való ruhákat mind megszáritotta az udvarokban kifeszített köteleken: világoszöld falombokká, rétek sárga virgaivá, mennybeli angyalokká, sőt cukrászdák vaníliafagylaltjaivá lettek a nők a május-ünnepi öltözetek révén, de némelyek még a cseresznyerészeshez is (magjával) hasonlítottak, különösen azok, akik régi divat szerint rózsaszínű harisnyát húztak a rózsaszínű ruhához, és úgy mentek mindig a templomba, mintha a saját esküvőjükre mennének, amely után való lakodalomból elmaradhatatlan a rétestészta, amilyen hosszant a boldogságnak kell nyúlni.

Óbuda az álom és a szegénység városa - mondaná az utazó, aki manapság körültekintene azon a helyen, ahol százesztendősnél alig fiatalabb házakban és emberemlékezet óta zárt kapuk mögött olyan egyhangúan mendegél az élet, mintha elakadt volna az élet forrása valahol a múlt időkben. Igaz, hogy kinyílnak a kapuk, amikor reggelként a szemetes csönget és ugyancsak kinyílnak a kapuk azok előtt is, akik ez alvatos házikókból mindennap fölfrissülve, újra éledve indulnak el a távol Pest felé a megélhetés 1930-i aranygyapjújáért, a pengőért, villamos szekéren vagy motoros kocsin, gyalogszerrel vagy futamodó hajócskán, hogy a messziségben ködbe és füstbe borult új Trója ellen rohamra menjenek. (Mi voltunk „trójaiak” és így tudjuk, hogy nem nagyon érdemes sok mozgást tenni a pesti aranygyapjúért.)

- Óbuda a tánc és a fiatalság városa - írná naplójába az utazó, ha darab időre itt megtelepedne, mert lehetetlenség észre nem venni azt az utcát, amelyben a tánciskola csoportosítja lámpásai köré az ifjúságot. Ebben az utcában vándorol el a három

Óbuda a múltban és jelenben

kilométeres és rosszul kövezett Bécsi út végéről a kisleány, hogy a divatos táncok mellett a régebbi, apáknak és anyáknak tetsző táncokból is leckét vegyen, ugyancsak idáig koptatja cipőtalpát a két kilométeres, görbe Lajos utcából az óbudai ifjú, hogy vágyteli fiatal életét a hölgyvilágban pallérozhassa, társadalmi rutinra tegyen szert, megpróbálkozzon az élet iskolájának első osztályában kitűnni, sőt esetleg megismerkedhessen azzal a pogány szertartással is, amellyel az első szerelem

a maga házikóját a városban, ahonnan mindig meghallhatja a misékhez, körmenetekhez, zárandokláshoz vagy temetéshez hívogató harangok üzeneteit. Itt kötelességtudónak kell lenni a harangozónak, mert a legtöbb lakó tudja a magáét, miután a tapasztalat és életkor ráeszméltette, hogy a vallásosságon kívül alig vannak dolgok az életben, amelyek a szívet és a lelket komolyan érdekelhetnék. Mindez elmarad útközben az ember mellől, amíg vándorlásait befejezné, csak a vallás marad meg a

Foto: SÁNTA BALÁZS

A Krúdy novellákból összeállított művet Ákos olvasta fel a Szindbád-szobor avatásán, október 21-én a Fő téren

kinja és üdve jár. Az óbudai élet e régi és új zeneslágerektől hangzó tánciskola nélkül aligha lehetne mulatságosabb. A táncmester őrzője a romantikus életfölgógnak, mert kecsességre a mozdulatokban, finomkodásra a társadalmi érintkezésben és dalosságra a szerelemben: tanítgatja növendékeit, miután azok néhány óracsckára kiszabadultak a mindennapi életből, a hallgatag házikókból, a zárt kapuk mögül, a gonddal teli atmoszférájú utcákból, amelyekben világvárosi szédülettel rohan a vilamos, vagy szegényes álmokról mormogva mesél a petróleumlámpa. A tánciskola környékén még egy „békebeli” kisvárosnak tűnik föl Óbuda, ahol régi regénybeli receptek szerint lehet találni és elveszíteni ifjú szíveket.

- Óbuda a vallás és az öregek városa - üzenné innen az utazó, ha már megtalálta

szerelem és megvigasztalódás céljaira. Minden csalódásokon, hiábavaló próbálkozásokon, eredménytelen tennivalókon túl zeng a Templom utcai ablakok alatt a búcsújárók lélekből fakadó éneke, zenélnek a harangok, mendegélnek a „nagyságos úr” üde tekintetű, megelégedett arculatú, elcsendesedett lelkületű hívei.

Rége a gyakori temetésekből megélt Óbudán a harangozó és a vendéglős. Az újbó kiforrása után az idő már nekik dolgozott, mert haltak az emberek a hűvösödő gyalázatos időjárás folytán és a halotti toron mindenki kocsmába várta meg a bánat elmúlását. Most? A legöregebb emberek is kiülnek a napsütésbe, eszik ágában sincs meghalni. Kitartóan szívják a hideg pipaszárat. Napocsukat hajít aranysekerben Óbudán a sikátorban is az északnyugati szél.

Krúdy karján kávéházba

Néhány évvel ezelőtt az Óbudai Társaskörben nagy sikert aratott az a sorozat, amely Krúdy Gyula kalauzolásával a budai városrészek rejtelmibe vezette be a hallgatóságot. Most hasonló kalandra hívják a Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum látogatóit: Krúdy karján kiskocsmákba, vendéglőkbe és kávéházakba indulnak november 14-én 18 órakor. Megismerkedhetnek zordon kocsmárosokkal és anyáskodó kaszírónokkal, lúdtalpas, bölcs pincérekkel és kétes erkölcsű éjszakai tündérekkel – meg persze a vendégekkel, rég eltűnt negyedekben vagy a mai Budapest újra felfedezésre váró utcáiban. (Belépő: 1.200 forint/fő, mely tartalmaz egy múzeumi belépőt, egy pohár italt és egy kis harapnivalót. Cím: Korona tér 1.)